

[Hans Conrad Koefoed.]

ikke undlade ved denne lejlighed at efterlyse en større indsats af det islæt, som jeg lige omtalte, af de overordnede ligningsmyndigheder, nemlig de af rigsdagen valgte medlemmer af ligningsrådet. Desværre har mit parti ingen repræsentant i ligningsrådets afdeling for beskatning af fast ejendom, men selvom vi havde det, er det muligt, at jeg alligevel var blevet nødt til at sige det samme, som jeg nu gerne vil sige.

Jeg vil sige, at vi har her i landet en række dygtige og ualmindelig flinke og forstående embedsmænd, men det kan vel ikke være i nogens interesse, heller ikke i folkestyrets interesse, om disse embedsmænd får en alt for dominerende indflydelse på de forskellige områder. Derfor mener jeg, at her bør de af rigsdagen valgte medlemmer af ligningsrådet kende deres ansvar. Og når nu den højtærede minister lige har sagt, at han havde foranlediget, at et cirkulære om retningslinierne for den kommende vurdering endnu ikke var udsendt, så må jeg måske have lov at fortolke dette på den måde, at når det har været udsat til efter denne drøftelse her i tinget, må det vel betyde, at man atter kan tage et sådant cirkulære op til overvejelse.

Vi har jo fornylig haft dette møde, som jeg også selv har deltaget i, om retningslinier, og dér kom man ind på — i modsætning til hvad man tidligere har gjort, hvor man altid har sat en procentvis forskydning fra den sidste vurdering til den kommende —, at man ville sætte den nye vurdering i forhold til salgsstatistikken. Dette er jeg, som man vil forstå, af de grunde, jeg har nævnt, meget betænkelig ved. Men jeg kan måske nævne endnu en grund, som gør, at jeg er betænkelig ved det. Det er det forhold, at man tidligere, når en ejendom blev solgt og salgsindberetningen skulle afgives, søgte at holde den faste ejendom så nær nede mod ejendomsskyldværdien, som det var muligt. Det gjorde man af besparelsesgrunde, fordi det var billigere; stempelafgiften var billigere på besætning og udbo, derfor satte man dette op så højt som muligt og satte den faste ejendom så lavt som muligt. Imidlertid har man fra de myndigheders side, som har haft med den personlige beskatning at gøre, i de senere år — om det er lovmedholdeligt, skal jeg ikke kunne sige, for jeg har ikke kunnet finde lovmedhold derfor —, brugt den praksis, at dersom disse værdier på besætning og udbo var skrevet for højt op i disse salgsindberetninger, så tog man dette overskydende beløb og lagde til vedkommendes skattepligtige indkomst.

Man tog det helt eller delvis, og det har allerede bevirket en ændring i disse salgsindberetninger til gunst eller ugunst — hvad man nu skal sige — for fast ejendom, idet man har ansat den faste ejendom til en højere værdi, end man har gjort tidligere. Det har allerede præget salgsstatistikken, og det vil i fremtiden i endnu stærkere grad, sålænge denne praksis opretholdes, komme til at præge den. Derfor er denne salgsstatistik et helt vildledende grundlag at foretage en ansættelse på, som skal være et skattemæssigt grundlag. Jeg vil meget indtrængende henstille til de overordnede ligningsmyndigheder, specielt ligningsrådet, at de endnu en gang, inden de udsender retningslinierne for den kommende almindelige vurdering, overvejer det, jeg her har fremført. Hvis man mener, det er umuligt med den nuværende ordlyd af ejendomsskyldlovens § 1 at foretage en ændring, umuligt at undlade at tage hensyn til den hidtidige fortolkning af begrebet handel og vandel, må man efter min mening henstille til rigsdagen, at der søges gennemført en ændring af loven på dette punkt. Det er muligt, at det, når man gennemgår den, vil vise sig, at der også er andre punkter, der bør rettes, men for mig er hovedsagen, at der skabes klarhed over fortolkningen af § 1, og at man, dersom man ikke kan komme til det resultat, jeg synes er det eneste rigtige, får denne paragraf ændret.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Skytte: Udskydelse af almindelig vurdering til ejendomsskyld og grundskyld er jo for så vidt ikke noget nyt, som det før er sket, at de ordinære vurderinger er blevet udsat. Der skal dog ganske vægtige grunde til, for at en sådan udskydelse foretages. Vi har periodiske vurderinger netop for derigennem at registrere værdierne på de forskellige tidspunkter. Hvis der så i løbet af perioden kommer forskydninger, vil dette påvirke næste vurdering, hvilket netop er meningen med loven om ejendomsskyld. Det glæder mig at høre, at en så praktisk kyndig mand som det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed er inde på, at en 5 års periode normalt snarere er for lang end for kort. Udskydelse et enkelt år, som foreslået her, er da kun begrundet, hvis man kan regne med, at der i det pågældende år vil ske ganske afgørende forskydninger, som vil bevirke en helt anden vurderingsansættelse, når året er gået. Jeg må indrømme, at jeg kan ikke se, at dette er til-